

Arrest

nr. 38 814 van 16 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 28 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 november 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 december 2008 het Rijk binnen en diende op 3 februari 2009 een asielaanvraag in. Op 3 november 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Berti origine en afkomstig van Sirba, West-Darfur. U werkte als boekhouder bij een graanhandelaar in Geneina. Op 30 april 2006 werd u en uw baas, Abdelrahman Ibn Aouf, in Geneina door de autoriteiten gearresteerd op verdenking van financiële en logistieke steun te verlenen aan de rebellen. Er werd u gevraagd wat u ging doen met het geld dat u ingezameld had, waarop u de autoriteiten uitlegde dat het gewoon het einde van de maand was en u geld had ingezameld bij de handelaars die op krediet gekocht hadden. Daarop werd van u geëist dat u tegen uw baas zou getuigen en zeggen dat deze het geld gebruikte om wapens te kopen en de oppositie te steunen. U bleef ondanks de folteringen die u onderging echter weigeren tegen uw baas te getuigen. Uiteindelijk werd u op 1 juli 2006 vrijgelaten, waarschijnlijk omdat uw baas ondertussen overleden was in detentie. U diende zich wel nog wekelijks aan te melden op het politiekantoor van Geneina, maar besloot kort na uw vrijlating terug te keren naar Sirba. Uit geldnood keerde u op 14

februari 2007 evenwel terug naar Geneina, waar u werk vond bij een andere handelaar. Op 2 februari 2008 wilden de autoriteiten een huiszoeking uitvoeren in de opslagplaats van uw baas. U was daar op dat ogenblik alleen met de bewaker. Deze laatste weigerde de autoriteiten de toegang tot de opslagplaats, waarop een handgemeen ontstond waarbij de bewaker één van de agenten neerstak. Vervolgens liep de bewaker weg, achtervolgd door de andere agenten, en zag u een kans om te ontkomen. U vluchtte terug naar Sirba waar u enkele dagen later van uw oom vernam dat de neergestoken agent opgenomen werd in het ziekenhuis en dat er wapens gevonden werden in de opslagplaats van uw baas. De autoriteiten zouden daarom ook naar u op zoek zijn. Enkele dagen later, meer bepaald op 8 februari 2008, werd Sirba met steun van de Janjaweed milities aangevallen door het overheidsleger. U vluchtte naar uw oom in Kondobei terwijl de rest van uw familie naar Tsjaad vluchtte. Uw oom bracht u vervolgens naar Nyala en van daaruit naar Obayed. U wilde zich er vestigen maar naar aanleiding van de aanval op Omdurman van 10 mei 2008 werden ook daar even later tal van Darfuri's opgepakt. Daarop belde u uw oom die u naar Port Soedan bracht, waar u in afwachting van uw vertrek uit Soedan onderdook bij een smokkelaar. U verliet Soedan uiteindelijk op 28 november 2008 per boot en meerde een 20-tal dagen later aan in een u onbekend Europees land. Van daaruit nam u vervolgens het vliegtuig naar België, waar u op 22 december 2008 aankwam. U vroeg geen asiel aan op de luchthaven en de door u gebruikte reisdocumenten bleken ongeldig te zijn, waarop u door de luchthavenpolitie aangehouden en met het oog op uw terugleiding tijdelijk vastgehouden werd in het gesloten centrum van Merksplas. Uiteindelijk vroeg u op 3 februari 2009 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerd recent verblijf in Darfur en in het bijzonder in Geneina, waar u de door u aangehaalde vervolgingsfeiten nochtans situeert. Zo dient vastgesteld te worden dat u slechts een beperkt aantal (Afrikaanse en Arabische) stammen uit Darfur spontaan kan opnoemen en u vreemd genoeg verklaarde dat er 2 soorten Zaghawa bestaan, meer bepaald “donkere en lichtere” (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 6). Gevraagd naar de namen van de substammen van de Zaghawa diende u dan weer het antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 6). Wanneer u vervolgens gevraagd werd of er verschillende soorten Misseriya bestaan, gaf u de Taaisha en de “Rizeigab” - u bedoelde ongetwijfeld Rizeigat - op (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 7), die nochtans volwaardige stammen zijn en op zich niets te maken hebben met de Misseriya (zie landeninformatie). U bleef er nochtans bij vrienden te hebben die Taaisha en “Rizeigab” zijn en die tegelijkertijd Misseriya zouden zijn omdat ze beweren tot dezelfde stam te behoren (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 7), wat echter niet weet te overtuigen. Voorts is het in hoofd van iemand die beweert tot begin 2008 in Darfur te hebben verbleven ook zeer bedenkelijk te noemen dat u slechts van 2 rebellenbewegingen zou gehoord hebben en dat u zelfs denkt dat er geen andere rebellenbewegingen actief zijn in de regio (gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 5-6) (zie landeninformatie). Bovendien kon u ook amper 3 (voormalige) rebellenleiders bij naam noemen (gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 6-7).

Betreffende uw beweerd verblijf in Geneina in de periode waarin u er de door u aangehaalde vervolgingsfeiten situeert, dient dan weer vastgesteld te worden dat u niet eens op de hoogte blijkt te zijn van de er in 2003 ingevoerde avondklok (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 11). Deze avondklok werd bovendien opgelegd door de in datzelfde jaar naar aanleiding van het uitbreken van de oorlog aangestelde gouverneur van West-Darfur, Suleiman Abdullah, die u evenmin bleek te kennen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 11). Voorts kon u evenmin aangeven waar de internationale troepenmacht voor Darfur in Geneina gestationeerd is en bleek u geen enkel Janjaweedkamp in de regio van Geneina of Sirba te kennen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 11-12). Meer zelfs, u stelde volkomen onterecht dat de Janjaweed geen kampen hebben in Darfur omdat ze akkoorden hebben met de regering (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 12) (zie landeninformatie). Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat u tal van dorpen rond Sirba kan opnoemen, alsook verschillende vluchtelingkampen in de ruime regio van Sirba kan aanduiden, maar dat met betrekking tot de stad waar u beweert gedurende de oorlog - met uitzondering van de 2de helft van 2006 - tot begin 2008 te hebben gewerkt en gewoond, u amper 1 van de minstens 8 in en onmiddellijk rond Geneina gelegen vluchtelingkampen kan aanduiden (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 2, 8 en 9-10) (zie landeninformatie). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat uw kennis in grote mate ingestudeerd is. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u alleszins niet aannemelijk de voorbije jaren in Darfur en in het bijzonder in Geneina te hebben verbleven, zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de er door u gesitueerde vervolgingsfeiten.

Voorts maakt u evenmin aannemelijk afkomstig te zijn van Sirba, West-Darfur. Zo verklaarde u dat in de regio van Sirba voornamelijk Massalit wonen en kon u buiten de Massalit geen andere stammen geven die in Sirba zelf zouden wonen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 6; gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 11). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat de regio van Sirba, Silea en Abu Suruj voornamelijk door de Erenga en de Misseriya Jebel bewoond wordt, terwijl de Massalit zuidelijker overheersen. De Erenga-stam is bovendien ook de heersende stam in Sirba zelf (zie landeninformatie). Gelet op deze informatie kan men zich bovendien bijkomende vragen stellen bij uw reeds aangehaalde gebrekkige kennis van de Misseriya. Naast de Arabische Misseriya zijn er immers ook de in uw beweerde regio van herkomst veel voorkomende Afrikaanse Misseriya Jebel die verwant zijn met de Afrikaanse Erenga en Tama (zie landeninformatie), waar u duidelijk niet van op de hoogte bent (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 7). Voorts bleek u buiten de aanval van februari 2008 evenmin op de hoogte te zijn van andere recente aanvallen op Sirba. Zo kon u enkel vaagweg vermelden dat uw dorp waarschijnlijk eveneens in 2004-2005 aangevallen werd (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 9), en bleek u derhalve niet op de hoogte te zijn van de aanvallen van maart 2007 en van 11 november 2006, toen u nota bene verklaart in Sirba aanwezig te zijn geweest (zie landeninformatie). Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat geen enkele informatie teruggevonden werd betreffende de aanwezigheid van Berti in (de regio van) Sirba, laat staan van het feit dat zij er een Omda én een Sheikh zouden hebben (gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 12).

Tot slot kunnen ook ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde Afrikaanse Berti origine uit Darfur. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor op het CGVS tot de **Berta** stam uit Darfur te behoren, waarop u uitdrukkelijk gevraagd werd of er ook een stam leeft die **Berti** heet, hetgeen u beantwoordde met "[n]een, enkel de Berta. [h]et is misschien de uitspraak, maar wij zeggen Berta" (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 5-6). Alle bronnen spreken nochtans over de Berti van Darfur, terwijl de Berta een in het oosten van Soedan, aan de grens met Ethiopië, levende stam is (zie landeninformatie). Wanneer u tijdens het laatste gehoor op het CGVS nogmaals gevraagd werd tot welke stam u behoort, antwoordde u na enig nadenken een Berti te zijn. Gevraagd of het nu "Berti" of "Berta" is, legde u uit dat in het Arabisch schrift een zelfde basissymbool gebruikt wordt voor alle klinkers, waar vervolgens boven- of onderaan 1 of 2 streepjes toegevoegd worden al naargelang de klinker of de klank die men wil vormen. Vaak worden deze bijkomende tekens echter niet aangebracht zodat het niet altijd duidelijk is of het nu als een "a" of een "i" moet gelezen worden (gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 11). Een dergelijke verklaring is echter hoogst opmerkelijk te noemen en lijkt er op te wijzen dat u niet weet hoe u de naam van uw voorgehouden stam moet uitspreken omdat u er enkel over las. Als beweerde lid van deze stam zou u immers ten allen tijde moeten weten hoe de naam ervan uitgesproken wordt in plaats van te verwijzen naar de manier waarop het geschreven wordt. Wanneer u bovendien gewezen werd op het feit dat u tijdens het eerste gehoor op het CGVS uitdrukkelijk gevraagd werd of er ook een stam bestaat die "Berti" heet - hetgeen u toen ontkende -, antwoordde u de medewerker van het CGVS die het gehoor afnam verkeerd begrepen te hebben. U zou met name verstaan hebben dat deze u naar de "arti" vroeg (gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 12), hetgeen in casu echter niet meer geloofwaardig overkomt.

Het vermoeden dat u enkel las over de Berti wordt bovendien nog versterkt door uw latere verklaringen betreffende de Berti Wali van Noord-Darfur. Wanneer u tijdens het laatste gehoor op het CGVS gevraagd werd naar de Wali van Noord-Darfur, antwoordde u dat hij Mohamed Yussef heet. Gevraagd naar zijn volledige naam antwoordde u deze niet te kennen omdat u hem niet persoonlijk kent, waarop u gewezen werd op het feit dat u tijdens het eerste gehoor wel in staat was zijn volledige naam te geven (gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 12). Toen noemde u hem meer bepaald Mohamed Yussef Kabar (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 7). Daarop antwoordde u eigenlijk niet te weten of hij Kabar of - wel correct - Kibir heet (gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 12) (zie landeninformatie), wat opnieuw bevestigt dat u nooit zijn naam hoorde en er waarschijnlijk enkel over las.

Tot slot dient volledigheidshalve nog gewezen te worden op uw verklaring als zouden de Berti uit Tunesië naar Soedan geëmigreerd zijn, hetgeen dan weer zou moeten verklaren waarom de Berti, hoewel zij een Afrikaanse stam zijn, geen eigen rotana (dialect) hebben in tegenstelling tot de andere Afrikaanse stammen in Darfur (gehoorverslag CGVS, dd. 17/06/2009, p. 5). Dat de Berti vanuit Tunesië zouden geëmigreerd zijn, werd echter niet teruggevonden. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt integendeel dat de Berti als een inheems Darfurees volk beschouwd worden (zie landeninformatie). Bovendien staat uw verklaring als zouden de Berti als Afrikaanse stam toch geen eigen taal hebben omdat zij uit een Arabisch sprekend Noord-Afrikaans land komen haaks op het feit dat de Berti honderden jaren lang wel degelijk een eigen taal hebben gehad, die zij pas in de loop van de voorbije 100 jaar geleidelijk verloren zijn (zie landeninformatie). Derhalve blijkt u evenmin op de hoogte te zijn van het feit dat de Berti tot voor enkele generaties geleden een eigen taal hadden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient besloten te worden dat uw kennis van Darfur in grote mate ingestudeerd is en dat u er niet in slaagt uw voorgehouden (recente) afkomst uit Darfur, noch uw beweerde etnische Berti origine uit Darfur aannemelijk te maken. Derhalve kan in uwen hoofde geen “gegronde voor vervolging” in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, noch een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” in het geval van een eventuele terugkeer naar Soedan in aanmerking genomen worden.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Het door u neergelegde uittreksel uit het geboorteregister bevat geen gegevens betreffende uw etnische afkomst, noch betreffende uw recent verblijf in Darfur. Bovendien betreft het geen identiteitsdocument en dienen dergelijke documenten om bewijskrachtig te zijn een geloofwaardig relaas te ondersteunen, hetgeen in casu geenszins het geval is. De omslag waarin dit document zou verstuurd zijn en de lege omslag die u opgestuurd werd vanuit Soedan (gehoorverslag CGVS dd. 27/07/2009, p. 1), tonen hooguit aan dat u contacten hebt in Khartoum, hetgeen niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Het door u neergelegde medisch attest geeft tot slot geen uitsluitsel betreffende de oorzaak, de omstandigheden, of de plaats waar u de erin beschreven letsels zou opgelopen hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept als “Enig middel” een “schending van het artikel 48 meer bepaald artikel 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet, de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht en de schending van de bewijskracht van geschreven stukken” in.

2.2. De bepalingen vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen originele identiteitsstukken met foto neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Verzoeker verklaarde “Ik heb ooit een nationaliteitsbewijs (IK) Ik heb dat samen met mijn diploma's achtergelaten bij de neef van mijn moeder in Madjzoub in Soedan. Ze zijn sinds 1998 bij hem. Ik weet niet of hij nog steeds in bezit is van mij documenten.” (verslag DVZ, p.3) Bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontkent verzoeker echter dat hij een identiteitskaart had maar “wel nationaliteits- en geboorteaattest” (gehoorverslag CGVS, 17.06.2009, p.3), dat hij naderhand neerlegde en waarover hij verklaarde dat het werd “gecertificeerd door ministerie van Buitenlandse zaken op 03/09/2006” omdat hij “in Egypte wilde gaan studeren” (gehoorverslag CGVS, 27.07.2009, p.2). Het verzoekschrift voert in dit verband aan dat “Nergens uit het administratief dossier blijkt dat het neergelegde stuk geen authentiek stuk is (...) Het CGVS beslist geen rekening te houden met het neergelegde document. Nochtans bewijst deze de afkomst van verzoeker en weegt zij op tegen de twijfels die het CGVS heeft aangaande de afkomst van verzoeker. Het neergelegde document weegt

zwaarder door dat de foutieve of beperkte antwoorden die verzoeker zou gegeven hebben over de vragen naar de verschillende stammen, alsook over de vragen naar de geo-politieke situatie in Darfur.”

3.1.1. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt terecht dat het uittreksel uit het geboorteregister uitgereikt op 18 oktober 1978 niet van die aard is om verzoekers voorgehouden identiteit en afkomst aan te tonen, aangezien het geen gegevens bevat inzake zijn etnische afkomst noch aangaande zijn beweerde recent verblijf in Darfur. Bovendien kan geenszins komen vast te staan of dit uittreksel verzoeker aangaat, en dienen dergelijke documenten hoe dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen wat in casu, zoals blijkt uit wat volgt, geenszins het geval is. Verzoeker licht bovendien geenszins toe waarom hij zijn identiteitsstukken 10 jaar voor zijn vlucht achterliet bij een ver familielid te meer nu hij deze stukken behoefde in het dagelijkse leven, om zich te legitimeren bij de autoriteiten, voor zijn studies en het uitoefenen van zijn job, etc. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid en houden een negatieve indicatie in wat betreft zijn asielmotieven en zijn voorgehouden identiteit.

3.2. De asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Berti-origine en afkomst uit Sirba, noch aan zijn beweerde langdurig verblijf in Geneina. Verzoekers kennis inzake zijn beweerde regio van herkomst bleek immers onvoldoende en zijn te beperkte kennis komt bovendien ingestudeerd voor.

3.2.1. Verzoeker argumenteert dat *“Als het CGVS tijdens het interview veel vragen stelt over de stammen-structuur en de geografische details, kan men alleen maar vaststellen dat van verzoeker onmogelijk hoge eisen worden gesteld en dan men onterecht van de assumptie uitgaat dat verzoeker rondloopt met een geografische kaart van Darfur opgedeeld in verschillende stammen. Er wordt met andere woorden veel te veel kennis verondersteld van verzoeker en dit op onredelijke wijze, zeker wanneer verzoeker op de rooster wordt gelegd aangaande zijn kennis over aardrijkskunde, politiek en stammen-structuur. Het CGVS ziet hierbij over het hoofd dat verzoeker wel antwoordt op de vragen van het CGVS, doch dat zijn kennis ontoereikend is. Dit berooft niet vanzelfsprekend zijn asielaanvraag van elke grond. Verzoeker brengt om deze reden par. 199 e .v. van de « Guide des procédures et critères à appliquer pour détermilner le statut de réfugié» in herinnering , uitgegeven door de UNHCR, volgens dewelke men rekening dient te houden met de concrete situatie van verzoeker en dat desgevallend een aangepaste vraagstelling aan de orde kan zijn”.*

3.2.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft terecht doorgevraagd over verzoekers regio van herkomst en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit en (etnische) afkomst aan te tonen nu hij niet in het bezit is van genoegzame identiteitsdocumenten. Verzoeker meent dat in zijn geval een *“aangepaste vraagstelling aan de orde kan zijn”* doch geeft niet aan welke van de aan hem gestelde vragen onredelijk waren, noch om welke reden. Verzoeker verklaarde geboren te zijn in Sirba in 1978, waar hij *“secundair onderwijs gevolgd [heeft] in Geneina vanaf 1992”, vanaf 1999 werkte ik in Geneina* en *“vertrokken uit Geneina in februari 2008” (gehoorverslag CGVS, 17.06.2009, p.2).* Aangezien verzoeker zijn gehele leven in Sirba en Geneina woonde, tot zijn vlucht naar Europa in 2008, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zijn regio van herkomst uitvoerig kan toelichten. Verzoeker heeft gestudeerd en beweert bovendien omwille van sociaal-politieke redenen gevlucht te zijn. Minstens had verzoeker belangrijke figuren moeten kennen, zoals de gouverneur van West-Darfur en de Wali van Noord-Darfur en ingrijpende gebeurtenissen moeten kunnen toelichten, zoals aanvallen op zijn streek en het invoeren van de avondklok. Het is ook niet ernstig dat verzoekers bekendheid met de stammen uit zijn regio dermate tekortschiet te meer nu verzoeker vrienden had bij andere stammen en hij bij een handelaar werkte die steun gaf in de regio. Verzoeker kon zelf geen basiskennis aantonen over zijn eigen stam, zoals de oorspronkelijke herkomst van de Berti en hun specifieke eigen taal. De vaststelling dat verzoeker verschillende fundamentele woorden verkeerd uitsprak, en dit zelf toeschreef aan minieme verschillen in schrijfwijze, wijst er ontegensprekelijk op dat hij zijn kennis theoretisch heeft opgezocht en ingestudeerd. Verzoekers verklaringen zijn over de hele lijn onvoldoende en beantwoorden geenszins aan zijn voorgehouden profiel. Er kan dan ook bezwaarlijk enig geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden identiteit. Verzoeker toont geen band aan met Darfur zodat zijn problemen die hieruit voortvloeien verzonnen voorkomen.

3.3. Verzoeker *“wenst tenslotte te benadrukken dat de tolk van een andere etnische afkomst is dan hijzelf en dat hij van oordeel is dat bepaalde verklaringen niet correct overgebracht werden aan het CGVS.”*

3.3.1. Wat de tolk betreft dient te worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoeker telkens uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken. Uit het

gehoorverslag blijkt dat verzoeker bij de aanvang van het verhoor *"merkt op dat hij soms een letter toevoegt of niet goed articuleert en vraagt aan de tolk om hem er in dat geval op te wijzen"* (gehoorverslag CGVS, 27.07.2009, p.1) doch dat verzoeker geen enkele opmerking maakte met betrekking tot de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf, die klaarblijkelijk telkens vlot verliep. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoeker licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. Verzoeker beweert dat de tolk van een andere etnie was, doch werkt niet uit hoe dit zou kunnen geleid hebben tot (ver)taalproblemen. Zijn opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk, laat staan dat de talrijke hiaten in zijn verklaringen aan de tolk te wijten zouden zijn.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Wat betreft artikel 48/4 §2 c) wenst de Raad nogmaals te benadrukken dat verzoekers kennis over Darfur quasi onbestaande is en geenszins beantwoordt aan een persoon die daar is opgegroeid. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Darfur. Verzoeker toont niet aan in de negatieve aandacht gestaan te hebben van zijn overheid.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK